

SUNČANA VRATA

Sunčana vrata dovode pojedinca na put ljubavi i mudrosti. Tko u sebi otkrije ta dva prekrasna bisera može spoznati tajnu cjelokupnog uređenja svemira, od najmanjih zakonitosti sve do prasnjetlosti vječne vatre koja napaja sav beskraj.

Onosmil Zlatobor

36. OBJAVA

30. mart (ožujak) 2017

GOSPODINOVE PROPOVIJEDI

»Ivan Krstitelj propovijeda pokajanje«

Luka 3, 2-22: Kad veliki svećenici bijahu Ana i Kaifa, progovori Bog u pustinji Ivanu, sinu Zaharijinu. I on obiđe svu joradnsku pokrajinu propovijedajući krštenje u znak obraćenja za oproštenje grijeha, suglasno onome što je napisano u knjizi proročanstava Izaije proroka: Glas jednoga koji viče u pustinji: Pripravite put Gospodnji; poravnajte mu staze! Neka se svaka dolina ispuni, svaka gora i brežuljak neka se slegne; neka krivudavi putovi postanu pravi, a neravni ravni. Svaki će čovjek vidjeti spasenje Božje! On je, sad, govorio narodu koji mu je dolazio da ga krsti: "Zmijski porodi! Tko vas upozori, da bježite od srdžbe koja stiže? Donesite, dakle, plodove koji odgovaraju obraćenju! Ne usuđujte se u sebi govoriti: 'Imamo za oca Abrahama!' Jer, kažem vam, Bog može od ovih stijena podići Abrahamu djecu. Već je sjekira položena na korijen stablima: svako se stablo, ako ne daje dobra roda, siječe i baca u oganj." Tada ga je narod pitao: "Što nam je onda činiti?" "Tko ima dvije haljine - odgovori im - neka podijeli s onim koji nema nijedne! Tko ima hrane, neka učini isto tako!" Dođu i carinici da ih krsti pa ga upitaju: "Učitelju, što mi moramo činiti?" "Nikome ne činite nasilja - odgovori im - nikoga lažno ne prijavljujte i budite zadovoljni svojom plaćom!" Kako narod bijaše u iščekivanju i kako se svi u Srcu pitahu o Ivanu da nije on Mesija, Ivan svima izjavi: "Ja vas, istina, krstim vodom. Ali dolazi jači od mene, komu ja nisam dostojan odriješiti sveze na obući; on će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. On u ruci svojoj drži lopatu da očisti gumno svoje i skupi pšenicu u žitnicu svoju. Pljevu će, naprotiv, sažeci ognjem neugasivim." I u mnogim drugim napomenama navješćivao je narodu Radosnu vijest. A Herod tetrarh, koga on bijaše prekorio zbog Herodijade, žene njegova brata, i zbog svih njegovih zlodjela, svemu nadoda još ovo: baci Ivana u tamnicu. Za krštavanja svega naroda bi kršten i Isus. Dok se molio, otvori se nebo, siđe na njega Duh Sveti u tjelesnom obliku, poput goluba. I dođe glas s neba: "Ti si Sin moj,

Ljubljeni moj, koga sam odabrao!"

U ovom poglavlju se razmatra propovijed Ivana Krstitelja koju je uz Jordan propovijedao masi sabranoj oko njega. Njome je htio pripremiti Židove na Onoga kojemu – kao što je rekao – nije dostojan odriješiti sveze na obući.

Slušatelji su pitali Ivana što trebaju učiniti s obzirom na njihov dosadašnji način života i bavljenja različitim obrtima. I rekao im je da se drže zapovijedi o ljubavi prema bližnjemu.

To što je tada činio i propovijedao Ivan činim Ja već dugo vremena. I Ja opominjem ljude na pokajanje – na različite načine – riječima, kao i događajima. Kao što je tada bio dolazak pravog učitelja prorečen i prethodno pripremljen, i sada se već dugo vremena priprema Moj Drugi Dolazak. To što su tada Židovi mislili i radili nije bilo primjereno pravilnom prihvaćanju i razumijevanju Mog učenja. Još je nužnije probuditi i opomenuti današnje ljude, koji su još dublje zakopani u blatu sebičnosti. Vrijeme za razmišljanje o tome što bi zapravo trebali učiniti i gdje bi se trebali obratiti kratko je odmjereno. Kao što onome koji spava vrijeme njegovog života u snovima brzo prođe i satovi odlete kao minuti, baš tako vihornim krilima žuri vrijeme, tamo do onih koji bez oklijevanja žive za sadašnjost. Otuda događaji, bolesti, prijeteći socijalni, odnosno društveni preokreti, koji su potrebni da probude ljude, utonule u dubok svjetovan san, iz njihove lijenosti.

Već tada je Ivan rekao da 'onaj koji dolazi za mnom ima u ruci vijaču kojom će u štaglju očistiti zrna od pljeve'. A sada, kad ste izmislili strojeve koji snažnim gibanjem zraka očiste zrna, Meni umjesto vijače trebaju bolja sredstva kojima Ću postići Svoju namjeru i one koji su dobre volje odvojiti od tromih i lijenih. Kolo vijače već se vrti u Mom duhovnom vjetru i mlinu koji pročišćuje. U vrtlogu diže ovu masu i daleko od sebe odbacuje đubrad sličnu praznim ljušturama, koja se, gluha za svako upozorenje, predaje požudama svijeta. I kao što je nekada Ivan grdio čak i Heroda, kneza Galileje, zbog njegovog načina života, baš tako sada javno mnijenje grdi častohleplje mnogih vladara. Tada je Herod Ivana dao zatvoriti, a sada vladari žele isto tako vezati jezike te istjerati misli iz ljudskih glava. Ali to bi bio sada – kao što je bio i tada – jalov trud! Riječ, duhovna nositeljica Moje volje, mnogo je snažnija od oružja i prisile. Kao nematerijalno biće ona prelazi sve granice materijalnog svijeta i vlada svime u duhu, jer sam Ja Sam Riječ.

Tada je narod slušao Ivana; ali odmah nakon što se zahtijevalo samoodricanje i žrtvovanje, okrenuli su mu leđa, kao što je Meni nekada učinio bogati vladar. I sada većina ljudi ismijava one kojima Sam Moje učenje izravno pružio. Podrugljivo ih gledaju s visoka i sa svojim svjetovnim razumom misle, da su daleko pametniji od onih s govorom srca.

Jadna zalutala djeco! Doći će vrijeme kad sav vaš učenjaški balast neće biti dovoljan da vas utješi ili vam pruži samo malo mira. U događajima s kojima ćete se morati suočiti, stajat ćete između dva svijeta i optuživati Boga i vašu okrutnu sudbinu, jer će vas materijalni svijet s ismijavanjem odbiti, a duhovni vas neće primiti.

Ovakvu je duševnu patnju Ivan predosjećao već tada. Htio je probuditi židovski narod i pripremiti ga da promijeni svoje puteve. I danas, kad su gotovo sve plemenite osobine ljudske prirode pokopane i vlada još samo sebičluk sa svim svojim osobinama, opet se izriče ta opomena, potkrijepljena nesrećama i nevoljama, da bi se silom dostiglo to, što se dobrotom kod velike većine čovječanstva do sada nije uspjelo.

U ono vrijeme Sam se čak i Ja kao Isus podložio vanjskome krštenju. A sada se vi morate dobrovoljno podložiti nevidljivom duhovnom krštenju Mojim duhom. Onda se pojavila iznad Moje glave Božja svjetlost u obliku goluba, koja je označivala Moj izvor, Moje prethodno i Moje buduće boravište. O, djeco, trudite se sad koliko je god moguće da se tokovi svjetlosti i milosti odozgo ne izliju uzalud na vas! Pokažite se vrijednim vašeg izvora i vaše buduće sudbine! Kao što se nekada tamo čuo glas: „Ovo je sin Moj ljubljani, koji mi je po volji“, tako neka se sada iznad vaših glava i u vašim prsima začuje glas, koji bi vam govorio da ste na pravom putu da postanete Moja djeca. U ono vrijeme je Ivan govorio: „Tko ima dvije haljine, neka jednu daruje; u koga ima puno hrane, neka podijeli sa siromašnima; tko bilo što zahtijeva, neka ne zahtijeva više nego što je pravedno!“ Svi ovi primjeri naglašavaju jednu stvar. Budite dobri, budite pravedni kao što je Otac vaš na Nebu! Dajte da vam bude dato – opraštajte, da vama bude oprošteno!

Ne dajte se zavarati naizgled dobrim stvarima svijeta! Sve je bliži čas kad ćete morati napustiti sve, i ostat će vam samo dobra koja ste sabrali u vašoj unutrašnjosti i koja vam neće moći ukrasti ni kuga, ni rat, ni nevolja, a ni smrt također.

Ostavite one koji si umišljaju da su učeni u svojoj prividnoj mudrosti! Čas njihovog trijumfa će biti kratak. Slijedite Moj savjet, Moje upozorenje. Neću vas nazvati gujinjim leglom kao Ivan u propovijedi o pokajanju, nego vas želim nazvati Mojom djecom, koju Sam nekada stvorio po slici Mojoi i želim vas po toj slici ponovo oblikovati! Izvorno je vanjski oblik odgovarao duhovnome, ali danas vanjsko ostaje samo izbljedjela slika davno nestale rajske ljepote, a duša, hram i sjedište Moje Božanske iskre, postala je nakaza. Ta suprotnost u Mom redu ne može postojati, zato se unutrašnjost i vanjskost opet moraju uskladiti i dovesti u harmoniju. Iako ne možete više promijeniti vanjske ljuštore, po kojima su strasti pustile slijedi, barem činite sve što je u vašoj moći da unutrašnjeg čovjeka opet oblikujete u izvornog; jer ne postoji nijedna ljepša, veća i duhovnija slika u stvorenju. To je ona slika, po kojoj je svako stvoreno biće više manje oblikovano kao otisak. Njega vi, kao posljednji izraz svega materijalnog i duhovnog što je stvoreno, nosite u sebi u obliku one izvorne slike – koja ne želi biti samo vaš Stvoritelj i Gospodin, nego želi biti i vaš Otac. On vas s neumoljivom strogošću može kazniti uništenjem, ali umjesto kazni nudi vam samo oslobođenje, milost i ljubav.

Slušajte glas koji vam, kao nekada u pustinji, i sada više u pustinji svjetovnih djela: „Ne zaboravite onog koji ima svoje sjedište iznad zvijezda, a koji isto tako želi živjeti u svakom ljudskom srcu!“ Ivan je propovijedao u pustinji. To je radio namjerno, jer pustinja u kojoj prestane život svih biljaka slušatelja ne odvraća. Sada vam propovijedam Ja u pustinji duhovnog života, koji je zbog oholog ljudskog razuma ostao

bez svega onoga što srce opet doživljava. Kao što je pokušao Ivan, tako pokušavam usred pijeska i kamenja zasaditi ružu ljubavi, koja iz zemlje ne vuče više nikakve hrane, nego je dobije odozgo. I sada, usred tog od sebičnosti isušenog tla spekulativnog razumskog svijeta, u pustinji siromašnoj Božjim životom, opet izlazi poziv:

„Probudite se! Udubite se u vašu unutrašnjost, da bi tamo uz izvor nikad isušene radosti pronašli nikad nestalu utjehu i nikad uvenulu ljubav – kao temeljno načelo svega stvorenog i oživljenog. Ponovo upoznajte Onog koji preko ružičastih vrtova, sjenovitih šuma i uzvišenih gora, daleko do posljednjeg sunčanog svijeta ostaje isti, koji se nikad ne promijeni i – baš pošto je sve stvorio – od Svojih stvorenih bića zahtijeva samo spoznaju koju očekuju mama i otac od svog djeteta, kao prvi znak srodstva – ljubav.

Dok vas vaši slabašni svjetovni vladari žele prisiliti da ih poštujete silom i mnoštvom zakona, Ja Sam vas stvorio kao slobodna bića. Slobodno možete birati između ljubavi i mržnje, života ili smrti, svjetlosti ili tame. Još uvijek je svakome prepušteno da može birati, ali stiže čas kad će taj odabir morati postati konačan, sve je bliže i bliže.

Kao što je nekada prije Mog prvog dolaska odzvanjala opomena, sada odzvanja Moj drugi poziv, da ne biste zbog događaja bili iznenađeni, da vas ne uhvate u spavanju, nego da čiste savjesti i mirnog srca idete prema događajima, određenima samo za one koji se ne daju probuditi nježnijim načinom. Dok su vaša srca sposobna prihvatiti nježne harmonije ljubavi, tamo se moraju začuti tromboni, o kojima je govorio Moj voljeni apostol Ivan, tada kad budu anđeli izlili čašu ljutnje na glave nagluhih, koji usprkos svim opomenama ne slušaju Moje riječi ljubavi.

Dovoljno često Sam objavljivao: „Doći će teška vremena!“ – Još jednom ponavljam: Teška su vremena pred vama! Trudite se da postanete dobri prije tog časa, da budete u toj spoznaji dobrih djela zaštićeni od gorkih događaja. Oni su zapravo tužni samo za one koji su naviknuti na medeno svjetovno uživanje materijalnih naslada, koji tugu ne prihvaćaju kao lijekovitu, nego kao poražavajuće sredstvo.

To je značenje ove propovijedi pokajanja za vas i za dolazeća vremena! Tko ima uši, neka čuje! Amen

Gottfried Mayerhofer: Gospodinove Propovijedi (str. 30, 36)